

De donis spūssclī fo.lxxii

hoc timore xecādienicil rectū esse potest/n' chil ho
nestum. vt dicit Tullius. De hoc timore xecūdo dicit
Bernardus mirabilia sup cātica. Timor inqt xecū-
dus t castus est oīm et atū ornatiuns s̄z in iuuentili erate
ampli enitescit Quid enī amabilius verecūdo ado-
lescente? q̄ pulchra hec est splēdida gēma mox i vultu
adolescētis q̄ vera t minime dubia bona nuncia spei
bone indolis index soror conscie t nullū equie manis-
festum signum columbine simplicitatis testis innocē-
tie/lampas pudice mentis / specialis gloria cōsciētie
fame custos/vite decus/sedes virtutis/pmitie nature
satis isigne totius honestatis. Merito igit̄ iste timor
castus dicitur: quia qui timore ē istum habet/istar vir-
ginis marie ante partum suorum operū t post partū
semper manet incorruptus . t sicut mater dei est Xgo
t decor virginum:sic timor iste castus decor est t vir-
go virtutum anime.

Item post donū timoris dicendū esset de dono pietatis:
s̄z q̄ pietas idē est vel quasi idem cū mīa: ideo in-
fra cū dicemus de beatitudinibus in materia de misericordia: de pietate dicemus.

Item post donum pietatis esset dicendum de dono
scientie. sed quia scientia ad prudētiam potest reduci
ideo illa que in materia de virtutib⁹ supradicta sunt
de prudētia/applicari possunt ad ea que de dono sci-
ties sunt dicenda.

Et post donum scientie esset dicendum de fortitudi-
ne. sed quia fortitudo non tantum est donum/ sed vir-
tus: ideo de fortitudine sufficient que dicta sunt in ca-
pitulo de virtute. t specialiter in materia de fortitudi-
ne et virtute.

De dono consilii. xxlii.capitulum.

De dono consilii. xxxiii. capitulum.

Post donū fortitudinis esset

dicendū de dono p̄silii. s̄z palica de dono p̄silii sunt di-
cenda: z hoc qz ad donū cōsiliū pertinent fere oia que
supius in capitulo de x̄tutib⁹ / t̄ d̄ x̄tute prudentie
sunt dicta. Hā prudētia z cōsiliū in hoc differūt qz cō-
siliū dicit vtrū aliqd sit agendū/ prudētia vero oñdit
quofine/ t̄ qb⁹ circūstātiis adhibitis. vt quo tēpore/ z
qualiter aliqd sit agendū. sicut alteri⁹ est scie cognoscere
anterpediat aliquē saluari: alteri⁹ nō scire q̄liter
aliqd sit saluandū. qz priuū pertinet ad theologiā se-
cundū ad medicinā. Itē donū consiliū excellētius est
qz x̄tutis prudētie. qz cōsiliū ḡtra oē p̄cipitium x̄tu-
tem prudētie rectificat: ne post factū peniteat. z hic p-
rie est act⁹ z opus p̄silii. s. phibere p̄cipitiū z cauere
Sicut enī videmus qz frenū est ḡtra p̄cipitiū equi: sic
donū consiliū cōtra cōdem p̄cipitationē opis boni. Et
iō dī Eccliaſtici. xxii. Sine p̄silio nichil facias post
eui⁹ factū nō penitebis. His suppositis iter illa pa-
ca qz de dono p̄silii sunt dicēda: sunt hec p̄silia notāda
Bunc de consilio ſpecialiter nota tria. scz.

¶ Que sunt in consilio necessaria.

Que sunt in consilio laudabilia

Quesit consilioꝝ differentia.

suut in silio necessaria. Et nota q̄ in silio quattuor sunt necessario obseruāda. s. expediēs / facile certū / et securū. et raria istoz vitāda. s. dānosuz / difficile / incertū / et periculōsum. Qui ille qui dat silū ceteris paribus dīponere expediēs dānoso. facile / difficili certum incerto. securū / periculoso. Propter oīa illa dicit
Prouer. xi. Erit salus ubi multa consilia.

Doni cōsiliū

fo. lxxiii:

Credo videndum est que sunt in cōsilio laudabilia.
Et nota q̄ in consilio quattuor sunt laudabilia scilicet
Gratia consiliū requirendi.

Gratia cōsiliū elegendi. **C**Primo igit̄ est val-
de laudabile. s. consiliū

Gratia cōsiliū acquirendi. in oīb⁹ libēter req̄rere

Ideo dī Lhobie. iiii. Cōsiliū semp̄ a sapientib⁹ req̄re.

Crebo in consilio est laudabile consiliariū bonū eli-
gere. Ut nota q̄ secundū doctrinam sacre scripture/de⁹
consiliarius est eligēdus pre omnibus. Nā in consi-
lio t̄ pre consilio requirēdo. Primo eligēdus est de⁹
nō dyabolus. Ut dī Lhobie. iiiii. Omnia cōsilia tua
in ipso sc̄z in deo maneant.

Crebo eligēdus est iust⁹ nō ipius. Unde dī ecclastici
xxvi. Cor boni cōsiliū statue tecū. q̄ dī puer. xli. Cō-
silia ipiorum fraudulēta. q̄ vix sc̄it aliis cōsiliū dare: q̄
sibi nescit accipe. Et iō dī geni. xl ix. In consilio eorū s.
impiorum non veniat anima mea.

Tercio eligēdus est sapiēs consiliarius nō fatuus. id
dictū est. Lhobie. iiiii. Cōsiliū semp̄ a sapiente require:
nō a fatuo. q̄ dī ecclastici. viii. Cū fatuus nō habeas
cōsiliū non enī p̄nt diligere nisi que eis placent.

Quarto eligēdus ē senex t̄ exptus. vt dicit ecclastici
xxv. Quā speciosa veterani sapientia t̄ glōsis ītelle-
ctus t̄ cōsiliū. Hō est pro cōsilio eligēdus iuuensis lasci-
uus. id roboā pro magna pte amisit regnū suū. q̄ relī-
cto cōsilio seniorū adhesit cōsilio iuuēnū. vt dicitur
Lerci regum. xii.

Tercio videndum est q̄ sit cōsilio differētia. At nota
q̄ sicut spōlus iocalia cōsuevit portare spōle cum qua-
de nouo strarit: ita xp̄s qui tā q̄ sponsus de thalamo
pcedens noue spōle sue ecclie cuiusqua naturā nostrā

k

cum sua vniendo in unitate psonae matrimonium sacramentale contraxit: noua localia i. tria euāgelica consilia apporauit.

Constitutio cōsilii est castitas cōtra h̄cupiscētiā carnis. De hoc cōsilio habet Mat. xix. Non oēs capiunt verbū istud: sed quib⁹ datū est. Tales enī sūt eunuchi qui se castrant ppter regnū celoz.

Constitutio cōsilii est voluntarie paupertatis / cōtra concupiscētiā oculoz. De quo cōsilio habet Mat. xix. Si vis pfect⁹ esse: vade r̄vēde oīa q̄ habes: r̄ da paupib⁹. Et seneca dicit q̄ quietissime viuerēt hoīes: si hec duo pronoīa tollerētur de mundo. s. meum / r̄ tuum.

Constitutio cōsilii est obediētie r̄ huilitatis / cōtra superbiā vite. De quo dī Mat. xvi. Qui vult venire post me/ abneget semetipm / r̄ tollat crucē suā / r̄ seq̄tur me. Semetiipm abnegare: est p̄priā voluntatē relinquere. **O**ptimū cōsiliū. Un dicit Her. Tolle p̄priā voluntatē / r̄ ifern⁹ nō erit. Exemplū de fratre orāte / r̄ dy abolo īsultante. Et q̄sūpius in tractatu de cōsiliis plene dictus est de his trib⁹ cōsiliis: iō q̄ dicta sunt de dono cōsiliū mō sufficiant. **D**e dono ītellec̄tus. xxiiii. ca.

Dost donū cōsiliī dicēda sunt

paucā de dono intellectus / r̄ dono sapiētie. q̄r̄ hic p̄nt dici fere oīa que dicta sunt supra in tractatu de x̄tute / r̄ prudētia. **A**nde notandū q̄ virtus prudentie / r̄ donum consilii differunt a dono ītellec̄tus / r̄ sapientie. q̄r̄ cōsiliū / r̄ prudētia p̄tinēt ad vitā actiūā / r̄ sunt de actiūs: ītellec̄tus / r̄ sapientia p̄tinēt ad vitā p̄tēplatiūam / r̄ sunt de contemplatiūis.

Differunt autem intellectus et sapientia. quia intellectus est cognitio speculatiua / r̄ q̄si cognitio p̄ visus